

USNESENÍ

Okresní soud v Mostě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 13. dubna 2022 ve věznici v Bělušicích v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Hartmana a přísedících Miloslava Fraňka a Hany Strakošové ve věci

odsouzeného: [REDAKCE] narozený [REDAKCE],
toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Bělušice, soudní okres Most,

takto:

Podle § 88 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku se žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody ve výměře 1 roku, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 4. 11. 2019 čj. 42T 84/2019-73 a ve výměře 611 dnů (zbytek trestu po podmíněném propuštění), který mu byl původně uložen v trvání 4 roků rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 26. 1. 2015 čj. 4T 47/2014-396, **zamítá.**

Podle § 88 odstavec 1 trestního zákoníku se záruka za dovršení nápravy odsouzeného poskytnutá duchovním správcem [REDAKCE], **nepřijímá.**

Odůvodnění:

Odsouzený požádal prostřednictvím svého obhájce zdejší soud o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen shora citovanými rozhodnutími.

Žádost obhájce odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody byla dne 21. 2. 2022 doručena Okresnímu soudu v Mostě. Ve své žádosti odsouzený uvedl, že se ve výkonu trestu odnětí svobody chová řádně, plní si své povinnosti, pracuje na sobě, což dokládá potvrzením o účasti na výběrovém programu pro řádné vězně „Věznova cesta“, podstoupil detoxikační program. Odsouzený dále uvedl, že má rodinné zázemí, manželka, u které má zajištěno bydlení, se připojila k jeho žádosti, má rovněž zajištěnou práci. Odsouzený dále uvedl, že má za to, že svým chováním prokázal polepšení, do výkonu trestu vstupoval za situace, kdy pracoval a řádně hradil své dluhy. Odsouzený rovněž spolu se svou žádostí soudu předložil návrh na převzetí záruky poskytnuté farností Litvínov, konkrétně jejím duchovním správcem, ze kterého se zjišťuje, že citovaný subjekt se zavazuje převzít v případě podmíněného propuštění na odsouzeným kontrolu, a to zejména mravní a společenskou, má zájem jej začlenit do práce pro farnost a zároveň využít při pomoci jiným osobám, které se dostanou do životních problémů. Při veřejném zasedání odsouzený soudu předložil potvrzení o účasti na projektu zaměřeném na udržení abstinence a snižování kriminální a drogové recidivy, realizovaném ve věznici, když odsouzený požádal i o spolupráci po výstupu z výkonu trestu odnětí svobody.

Veřejné zasedání ve věci žádosti o podmíněné propuštění bylo nařízeno na den 16. 3. 2022, resp. 30. 3. 2022, resp. 13. 4. 2022. K osobě odsouzeného soud zjistil, že tento v současné době ve věznici v Bělušicích, soudní okres Most, vykonává zbytek trestu odnětí svobody v trvání 611 dnů uložený mu původně v trvání 4 roků rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 26. 1. 2015 čj. 4T 47/2014-396. Odsouzený již vykonal trest odnětí svobody v trvání 1 roku, který mu byl

uložen rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 4. 11. 2019 čj. 42T 84/2019-73. Konec trestu je stanoven na den 6. 4. 2023.

Z hodnocení odsouzeného vypracovaného vězeňskou službou ke dni 17. 2. 2022 se zjišťuje, že odsouzený nastoupil do výkonu trestu odnětí sám, plnění stanoveného programu zacházení bylo vyhodnoceno ve všech hodnotících obdobích se závěrem plní. V současné době stanovený program zacházení plní svůj cíl. Odsouzený není pracovní zařazen z důvodu umístění na specializovaném oddělení pro výkon odsouzených s poruchou osobnosti a chování, způsobenou užíváním návykových látek, o pracovní zařazení zájem projevuje, do prací ve prospěch věznice se zapojuje aktivně a samostatně, finanční závazky hradil během pracovního zařazení. Odsouzený je zařazen do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. Z hlediska posouzení plnění povinností lze konstatovat, že odsouzený neměl nedostatky v dodržování vězeňského režimu, své povinnosti ve výkonu trestu řádně plnil. U odsouzeného bylo zjištěno střední riziko statických kriminogenních faktorů. Stanovisko ředitele věznice je následující: odsouzený formálně deklaruje přijetí odpovědnosti za trestný čin, který spáchal, dosáhl potřebný stupeň nápravy a plnil své povinnosti, a proto lze konstatovat, že prokázal polepšení. Hodnocení bylo dne 15. 3. 2022, 29. 3. 2022 a 12. 4. 2022 doplněno, stanovisko ředitele věznice se nezměnilo, odsouzený je od 22. 2. 2022 pracovní zařazen, odsouzený byl za dobu výkonu trestu 7krát kázeňsky odměněn, kázeňsky trestán nebyl.

Okresnímu soudu v Mostě bylo zasláno vyjádření neziskové organizace Mezinárodní vězeňské společnosti, z.s. o odsouzeném absolvovaném programu nazvaném „Věznova cesta“, ze které je patrné, že odsouzený se účastnil citovaného kurzu, který pomáhá odsouzeným nahlížet na smysl života, snižuje míru agresivního jednání, motivuje k přijímání správných hodnotových žebříčků a má tak potenciál snižovat pravděpodobnost recidivního chování.

Soud dále provedl důkaz rozhodnutími vztahujícími se ke shora uvedeným odsouzením. Z nich mj. vyplývá, že odsouzený byl těmito (rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 4. 11. 2019 čj. 42T 84/2019-73) uznán vinným ze spáchání jednak přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku a jednak přečinu výtržnictví podle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku a odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 26. 1. 2015 čj. 4T 47/2014-396 byl odsouzený uznán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku a zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku a odsouzen mimo jiné k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem.

Z opisu rejstříku trestů, který byl k žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody přečten, vyplývá, že odsouzený byl opakovaně soudně trestán. Naposledy byl odsouzen předmětným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 4. 11. 2019 sp. zn. 42T 84/2019.

Je nepochybné, že odsouzený [REDAKCE] se dle hodnocení věznice ve výkonu trestu odnětí svobody chová řádně, je zařazen do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, program zacházení plní a prokázal polepšení.

Přes kladné hodnocení chování odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody má soud za to, že s ohledem na jeho dosavadní způsob života, kdy byl opakovaně odsouzen, není odsouzený osobou, ohledně které by bylo možné uzavřít, že výkon trestu na něj zapůsobil natolik, že se již páčání trestné činnosti vyvaruje a povede do budoucna řádný život. Odsouzený byl opakovaně soudně trestán, je podruhé ve výkonu trestu odnětí svobody, kdy uložené tresty odnětí svobody,

to včetně trestu nepodmíněného, zcela zjevně neměly na jeho chování a způsob života žádných výchovných účinků a neodradily jej od páčání další úmyslné trestné činnosti. Nelze nezmínit i tu skutečnost, že odsouzený již byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn, to Okresním soudem v Chomutově dne 6. 9. 2016 sp. zn. 5PP 96/2016, kdy se ve zkušební době dopustil další úmyslné trestné činnosti a výkon zbytku trestu odnětí svobody mu byl nařízen. K tomuto pak nelze nezmínit, že pakliže byl odsouzený podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonával za velmi závažnou násilnou trestnou činnost, dopustil se v průběhu zkušební doby podmíněného propuštění, další trestné činnosti, to v podobě přečinů (výtržnictví dle § 358 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku a nebezpečného vyhrožování dle § 353 odstavec 1, 2 písmeno c) trestního zákoníku), tedy činů v daném případě směřujících opět k násilí, byť pouze v podobě slovního projevu, kdy ani povědomí o existenci a běhu zkušební doby z předchozího podmíněného propuštění, mu v tomto nikterak nezabránilo. Dle názoru soudu tak není naplněn požadavek stanovený zákonem v ustanovení § 88 odstavec 1 trestního zákoníku.

Pakliže pak odsouzeným byly doloženy přísliby bydlení a práce, a tedy i řádného finančního příjmu, tyto skutečnosti, dle názoru soudu, nejsou jakoukoliv zárukou vedení řádného života odsouzeným, kdy váhu těchto nelze jakkoliv přeceňovat, když z výpovědi samotného odsouzeného mj. vyvstává, že těmito byl zajištěn i v minulosti a přesto opakovaně dopouštěl se trestné činnosti, pro niž byl i následně soudně trestán. Pokud pak odsouzený, jakožto důvod páčání trestné činnosti, to stejně jako i svého porušení podmínek z předchozího podmíněného propuštění, uvádí svoji „hloupost“, kdy současně argumentuje absolvováním terapeutických programů a projektů, což bylo doloženo, a tedy uvědoměním si všeho, nelze k tomuto neuvést, že ani jím absolvovaná ústavní léčba (to v období roků 2016 – 2017), neměla zjevně na jeho osobu takového vlivu, to stejně jako i jeho následná abstinence od alkoholu a drog, o čemž sám rovněž vyjádřil se aby přispěla k vedení řádného života jeho osobou, když poté a ještě během zkušební doby podmíněného propuštění, dopustil se další úmyslné trestné činnosti.

Ve veřejném zasedání soud přezkoumal všechny potřebné důkazy pro své rozhodnutí, a to žádost odsouzeného spolu s přílohami, opis rejstříku trestů, opis citovaných rozhodnutí, hodnocení věznice a dodatek hodnocení věznice.

Soud tedy neshledal, že by byly splněny podmínky ustanovení § 88 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku a žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu na svobodu zamítl, přičemž současně podle § 88 odstavec 1 trestního zákoníku rozhodl o nepřijetí záruky za dovršení nápravy odsouzeného, nabízené shora jmenovaným duchovním, to zejména pak s ohledem na charakter odsouzeným spáchané trestné činnosti a taktéž osobu jeho samotného, kdy je zjevné, že duchovní nabízející záruku, aniž by soud jakkoliv snižoval schopnosti tohoto, osobu odsouzeného zná pouze povrchně, pročez mimo jiné není patrné, jak by mohl na osobu odsouzeného, coby dospělého člověka, jehož zjevně od páčání trestné činnosti neodradil ani vliv jeho nejbližších, výchovně působit tak, aby tento žil řádným životem a nepáchal trestnou činnost.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost do **tří dnů** ode dne oznámení usnesení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího.

Bělušice 13. dubna 2022

JUDr. Jan Hartman v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marešová